

РЕШЕНИЕ

№ 7419

гр. София, 28.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 04.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **10700** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на Б. С. С. от [населено място] срещу уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011 г. изх. № 02-220-6500/805 от 30.06.2012 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, Разплащателна агенция. В жалбата не са развити конкретни доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт. В писмени бележки по делото процесуалният представител на жалбоподателката излага доводи за незаконосъобразност на оспореното уведомително писмо, като постановено при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, в противоречие с материалния закон и при липса на мотиви. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени оспореното уведомително писмо, както и присъди направените по делото разноски.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ” – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, подробно изложени в писмени бележки. Претендира присъждане на направените по делото разноски и юрисконсултско възнаграждение.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща

представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателката Б. С. С. в качеството си на земеделски стопанин по смисъла на § 1, т. 23 от ДР на Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, е подала Общо заявление за плащания на площ за 2011 г. с уникален идентификационен номер /У./ 22/060611/43821 и У. 491967 за подпомагане по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ - 13 парцели с обща площ от 34.03 ха и по мярка Плащания за природни ограничения на земеделски стопани в планински райони /НР12/ - 13 парцели с площ от 34.03 ха. Всички заявени парцели са естествени ливади и се намират в землището на [населено място] и [населено място], [община].

Във връзка с така подаденото заявление при извършени административни проверки са установени наличие на площи от заявените БЗС-та, излизащи извън площите, подходящи за подпомагане, като в приложена по делото извадка от И. – регистър „Директни плащания” /стр. 28 от делото/ са посочени съответните БЗС-та и излизащата площ: от БЗС 492357-34-1 – 18.94267 ха; от БЗС 55141-7-5 – 1.66592 ха; от БЗС 55141-7-4 – 2.31988 ха; от БЗС 49357-53-2 – 0.76928 ха и от БЗС 55141-7-6 – 0.97337 ха. Видно от приложената по делото извадка от И. същата е подписана лично от жалбоподателката Б. С..

С уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011 г. изх. № 02-220-6500/805 от 30.06.2012 г. изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие” е отказал финансово подпомагане по Общото заявление за подпомагане за 2011 г. на жалбоподателката, поради констатирани несъответствия с изискванията за подпомагане в заявените БЗС-та за сума в размер на 2 049.76 лева за СЕПП и за сумата в размер на 2 326.42 лева за НР1. Към уведомителното писмо, като неразделна част от него, са приложени таблици, представляващи начина на формиране на общия размер на отказаната за подпомагане наддекларирана площ – по СЕПП 3.05 ха и по НР1 3.05 ха. Съгласно таблицата, определяща размера на финансовото подпомагане, по СЕПП оторизираната сума е 5 573.55 лева, а по НР1 оторизираната сума е 6 325.84 лева.

С оглед пълното изясняване на спора от фактическа страна по делото е допусната и приета съдебно-техническа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице за 2011 г. в десет от заявените за подпомагане от жалбоподателката парцели са установени недопустими за подпомагане площи, като всички тези площи попадат извън определения слой на допустими за подпомагане площи за 2011 г. и по-голямата част от тях са обрасли с гъсти храсти участъци, които не са почистени и не са подходящи за подпомагане по смисъла на чл. 15 от Наредба № 5. Вещото лице е констатирало, че всички заявени от жалбоподателя парцели попадат в обхвата на самолетни снимки, заснети на 11, 12 и 13 юли 2011 г., както и че за процесните парцели не са извършвани проверки на място. В заключението си вещото лице е посочило, че при извършения от него анализ на цифровата ортофотокарта се установява, че в шест от анализирани в експертизата 10 парцела има и други участъци, които не са изключени от допустимия слой, но също представляват обрасли с храсти площи. В обстоятелствената част на експертизата вещото лице за всеки един от 10-те БЗС-та е посочило защо определени площи са приети за недопустими.

Вещото лице изцяло е потвърдило установените от ответника 3.05 ха недопустими за подпомагане площи по СЕПП и по НР1, които са 9.85 % /процент на недопустимост/ от допустимите за подпомагане площи /Таблица № 2 от експертизата/.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – жалбоподателката е уведомена за оспорения акт на 16.08.2012г., видно от представена по делото куриерска разписка, като съгласно приложено по делото писмо изх. № 02-0400/2554 от 15.10.2012 г. на Държавен фонд „Земеделие” срещу уведомителното писмо е била подадена жалба до министъра на земеделието и храните. Във връзка с така подадената жалба по административен ред административната преписка е постъпила в Министерство на земеделието и храните на 16.10.2012 г., съгласно поставен върху придружителното писмо рег. индекс 13-8485. По делото липсват доказателства за произнасяне на административния орган, поради което, както и с оглед на това, че жалбата до съда срещу уведомителното писмо е депозирана на 05.10.2012 г., съдът приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 98, ал. 2 от АПК, от надлежна страна - адресат на акта и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като разкрива белезите на индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен административен орган – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие”, в кръга на неговите правомощия в съответствие с чл. 20а от ЗПЗП, съгласно който изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция и организира и ръководи дейността ѝ. В тази връзка следва да се има предвид, че Държавен фонд „Земеделие” е акредитиран за единствена разплащателна агенция на Република Б. за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС /чл. 11а от ЗПЗП/, като съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз.

Съдът приема, че актът е постановен и в предписаната от закона форма, доколкото във включените в него Таблицы изчерпателно са изброени всички парцели по отношение на които са установени недопустими за подпомагане площи и от поясненията към тях, могат да бъдат изведени фактическите и правни основания за постановяването на уведомителното писмо.

При постановяване на акта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК и които да мотивират неговата отмяна. Съдебната практика и теорията са константни, че процесуалните нарушения в административното производство, колкото и фрапантни да са, са съществени само, ако са се отразили на правилността на крайните фактически и правни изводи на административния орган. Преценката за това е свързана и с изследване на материално-правните предпоставки за получаване на финасовото подпомагане по схемите и мерките за директни плащания.

Материално-правните предпоставки за получаване на финансово подпомагане по

схемите и мерките за директни плащания са посочени в чл. 39 – чл. 43 от ЗПЗП и са следните: бенефициерът да е земеделски стопанин, да ползва земеделски площи в определен размер, които поддържа в добро земеделско и екологично състояние. Безспорно е по делото обстоятелството, че жалбоподателят е земеделски стопанин, който стопанисва земеделска площ, включена в Системата за идентификация на земеделските парцели /СИЗП/ и в този смисъл отговаря на изискванията на чл. 41 от ЗПЗП.

Изискванията и критериите за допустимост за подпомагане на земеделските площи и постоянните пасища са установени в Наредба № 5/10.03.2010г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища /Наредба № 5/2010 г./.

Съгласно приложимата норма на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 5/2010 г. земеделски площи са тези части от територията на страната, които притежават природни дадености, правещи ги пригодни за извършване на земеделска дейност, включени са в СИЗП по чл. 30, ал. 2, т. 2 от ЗПЗП като част от физически блокове земеделски площи и могат да бъдат използвани за извършване на земеделска дейност съгласно действащото в страната законодателство. По смисъла на чл. 3, ал. 1 от Наредба № 5/2010 г. земеделските площи са използвани, когато са заети от обработваема земя, постоянни пасища, трайни насаждения и семейни градини, независимо от вида на собствеността и дали се използват за производство на земеделска продукция. Съгласно чл. 8 от Наредба № 5/2010 г. допустими за подпомагане по схемите за плащане на площ са частите от използваната земеделска площ, които се поддържат в добро земеделско състояние, съгласно определението, дадено в чл. 9.

От приетата по делото съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира като компетентно и обективно изготвена, безспорно се установява, че части от заявените от жалбоподателката БЗС-та, изрично и изчерпателно посочени в табличен вид в оспорвания административен акт, не са допустими за подпомагане по смисъла на чл. 8 във вр. с чл. 9 и чл. 15, ал. 1 от Наредба № 5/2010г., тъй като не са били поддържани в добро земеделско състояние – обрасли са с храсти и не са почистени, и следователно не подлежат на подпомагане. Изрично в разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от Наредба № 5/2010 г. е предвидено, че трайно неподходящи за подпомагане са площите в постоянни пасища, заети от дървесна или храстовидна растителност, сгради, съоръжения, скали, скални участъци, ерозирали или оголени терени. Съгласно заключението на вещото лице във всички парцели, за които са установени наддекларирани площи, административният орган правилно е определил недопустимата за подпамагане площ. При анализ на цифровата ортофотокарта вещото лице е установило още, че в шест от анализираните от него 10 парцела има и други участъци, които не са изключени от допустимия слой, но също представляват обрасли с храсти площи. Заключението на експертизата изцяло потвърждава както размерът на недопустимата за подпомагане площ по СЕПП и по НР1, така и изчисления процент на недопустимост.

В хода на съдебното производство жалбоподателката не е ангажирала, нито посочила доказателства, които да оборват констатациите на административния орган и да установят по безспорен начин, че определената като недопустима за подпомагане площ, общо в размер на 3.05 ха по СЕПП и 3.05 ха по НР1, отговаря на изискванията за добро земеделско състояние и респективно, че тези части подлежат на финансово подпомагане за 2011г.

Настоящият съдебен състав намира, че административният орган в хода на проведеното производство правилно е приложил материалния закон спрямо установените факти, поради което и отказът за финансово подпомагане за 2011 г. по СЕПП в размер на 2 049.76 лева и по НР1 в размер на 2 326.42 лева, обективиран в уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания по У. 491967, е законосъобразен и следва да бъде оставен в сила.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски, които са доказани в размер на сумата от 300 лева и представляват юрисконсултско възнаграждение от 150 лева и изплатен депозит за вещо лице в размер на 150 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. С. С. от [населено място] срещу уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011 г. изх. № 02-220-6500/805 от 30.06.2012 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, Разплащателна агенция, като неоснователна.

ОСЪЖДА Б. С. С., с адрес: [населено място], ж. к. О. купел, [жилищен адрес] да заплати на ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ” сумата в размер на 300 /триста/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: